

prima instanță: T. Mereuță
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița,

dosarul nr. 2rac-156/16

Î N C H E I E R E

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea Individuală „Plugareov Sergiu”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale
„Plugareov Sergiu” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Hîncești, cu
privire repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, prin care a
fost admis apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Hîncești,
casată hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 05 mai 2015 și emisă o nouă hotărîre prin
care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă:

La 22 octombrie 2014, ÎI „Plugareov Sergiu” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Hîncești cu privire
repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia nr. 2372 din 19 iulie 2013 IFS
Hîncești a inițiat controlul tematic la întreprindere în scopul verificării corectitudinii
calculării și virării la buget a impozitului pe venit la salariu, primelor de asigurare
medicale și a contribuțiilor de asigurare socială pentru perioada 2008-2013.

Sustine că în actul IFS Hîncești nr. 5-662516 din 25 iulie 2013 fiind indicat că s-
a comis eschivarea, diminuarea impozitului pe salariu, primelor de asigurare medicală
și a contribuțiilor de asigurare socială de stat în sumă totală de 74986 lei.

Menționează că la 07 august 2013 a depus dezacord cu sumele indicate în actul
de control, dar prin decizia IFS Hîncești nr. 1468 din 23 august 2013 a fost respins, iar
în aceeași zi, la 23 august 2013 a fost emisă decizia IFS Hîncești nr. 1469 prin care s-
au calculat impozite, taxe, amenzi, penalități în sumă de 169597 lei, inclusiv plăți de
bază 74986 lei.

Indică că la 29 august 2013 a contestat decizia IFS Hîncești nr. 1469 din 23
august 2013.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești nr. 1551 din 13 septembrie
2013 contestația a fost respinsă ca neîntemeiată, iar la 18 septembrie 2013 a contestat
la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat decizia Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești
nr. 1551 din 13 septembrie 2013.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din 25 noiembrie 2013 a fost suspendată executarea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești nr. 1469 din 23 august 2013 și a fost obligat Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești să efectueze un control fiscal repetat, care s-a finisat cu perfectarea actului de control repetat nr. 5-665642 din 26 martie 2014, prin care au fost constatate aceleași încălcări a legislației, dar cu indicarea altor sume de amenzi și penalități.

Consideră că din cauza îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor sale de către organul fiscal și a persoanelor cu funcții de răspundere timp de 9 luni, întreprinderea nu a putut activa normal și în această perioadă era ocupat de întocmirea dezacordurilor, fiind nevoit să demonstreze lipsa încălcărilor legislației fiscale, în rezultat suma calculată anterior de 169597 lei a fost micșorată pînă la 1789 lei.

Afirmă că toate acțiunile Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești au fost îndreptate în această perioadă spre frînarea activității întreprinderii.

Invocă că la 21 septembrie 2013 a încheiat contractul nr. 21/09-13/PS cu SRL „Alfa-Electro-Montaj Grup” cu privire la efectuarea lucrărilor de proiectare, montare, testare, măsurare a utilajului electric și eliberarea documentației tehnice, urmînd a-i fi achitată suma de 200000 lei, însă din cauza suspendării de către Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești prin dispoziția nr. 65-2/2-6540 din 21 octombrie 2013 a operațiunilor la conturile sale bancare, relațiile contractuale cu SRL „Alfa-Electro-Montaj Grup” nu au putut fi realizate, ultimul refuzînd de a lucra cu agent economic cu conturi bancare blocate și de facto a rezoluționat contractul, totodată nu au fost încheiate contracte cu alți agenți economici.

Insistă că prin acțiunile Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare i-a fost cauzat prejudiciul material în mărime de 599150 lei, care constituie costul lucrărilor în sumă 200000 lei conform contractului încheiat cu SRL „Alfa-Electro-Montaj Grup” și venitul ratat pentru 9 luni în sumă de 399150 lei, dar consideră oportun încasarea în beneficiul său a prejudiciul material doar în suma de 200000 lei.

La fel, menționează că în urma acțiunilor Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești, în urma retrăirilor enorme, a fost internat în perioada 03 februarie 2014 – 11 februarie 2014 la Institutul Neurologie și Neurochirurgie cu diagnosticul: encefalopatie mixtă, preponderant în sistemul carotidian și vertebro-bazilar cu sindrom vestibulo-atactic exprimat, sindrom cefalalgic tip tensional, episodic frecvent, criză de intensitate moderată, disfuncție vegetativă suprasedgmentară de origine psihogenă cu dereglări vegetative permanente polisistemice și paraoxistice, sindrom anxio-depresiv, prin ce i s-a cauzat prejudiciul moral enorm pe care îl estimează la suma de 100000 lei.

Solicită încasarea din contul Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Hîncești în beneficiul ÎI „Plugareov Sergiu” prejudiciul material suportat sub forma venitului ratat în mărime de 200000 lei și a prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriai Hîncești din 05 mai 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești în folosul ÎI „Plugareov Sergiu” suma de 200000 lei cu titlu de prejudiciu material sub forma de venitul ratat și suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciul moral și taxa de stat în mărime de 6100 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat Hîncești, casată hotărîrea primei instanțe și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

S-a respins cererea ÎI „Plugareov Sergiu” din acțiune de exonerare parțială de la taxa de stat și s-a încasat de la ÎI „Plugareov Sergiu” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2996 lei pentru examinarea pricinii în prima instanță și 4075 lei pentru examinarea pricinii în ordine de apel.

În motivarea deciziei, instanța de apela reținut că efectuarea controalelor fiscale și suspendarea operațiunilor la conturile agenților economici aparțin activității speciale ale organului fiscal și nu pot cauza careva prejudicii materiale sau morale contribuabililor.

Cu referire la venitul ratat, instanța de apel a reținut că contractul nr. 21/09-13/PS încheiat între ÎI „Plugareov Sergiu” și SRL „Alfa-Electro-Montaj Grup” cu privire la efectuarea lucrărilor de proiectare, montare, testare, măsurare a utilajului electric și eliberarea documentației tehnice, în sumă de 200000 lei, a fost încheiat la 21 septembrie 2013, iar operațiunile bancare la conturile intimatului au fost suspendate numai la 21 octombrie 2013, concluzionând că neexecutarea transferului de bani în sumă de 200000 lei, a avut loc din vina reclamantului ÎI „Plugareov Sergiu” și nu din vina Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești.

Concomitent instanța de apel a invocat că nu au fost prezentate probe întru confirmarea cauzării prejudiciului moral în urma acțiunilor Inspectoratului Fiscal de Stat Hîncești.

La 02 martie 2016, ÎI „Plugareov Sergiu” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând, admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Susține că încălcările comise de către instanța de apel se încadrează în temeiul de declarare a recursului prevăzut de art. 432 alin. (4) CPC, potrivit căruia săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Mai invocă că instanța de apel și-a depășit limitele judecării apelului, pronunțându-se în privința încasării taxei de stat pentru judecarea pricinii în fața instanței de fond.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 02 decembrie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului ÎI „Plugareov Sergiu”, la data de 02 februarie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 12878 (f. d. 163), însă, probe care ar confirma și recepționarea acesteia de către destinatari la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 02 martie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Plugareov Sergiu” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎI „Plugareov Sergiu” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Nu pot fi reținute afirmațiile recurentului precum că instanța de apel a depășit limitele judecării apelului deoarece s-a pronunțat asupra încasării taxei de stat pentru examinarea pricinii în instanța de fond, or potrivit art. 94 alin (4) CPC, dacă, fără a trimite pricina spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată, care potrivit art. 82 CPC se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecare a pricinii.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎI „Plugareov Sergiu” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „Plugareov Sergiu” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Plugareov Sergiu” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas